

Els temps històrics de la Secció Excursionista

En referir-nos als temps històrics volem parlar d'aquells primers anys en què va començar a funcionar al Centre de Lectura una secció qualificada com excursionista, secció que va ser fundada el 13 de novembre de 1901 i que aniria creixent fins abastar noves activitats: muntanyisme, museu, gimnàs, etc.

Primera sortida

El 30 de març de 1902 hi ha una excursió a Vilanova i la Geltrú per visitar el Museu Balaguer i, passant per Sant Pere de Ribes, arribar a Sitges després de repassar el Museu de Cau Ferrat, propietat d'en Santiago Rusiñol, i tornada el dia 31. Els excursionistes van ser rebuts amb tota cordialitat, especialment pels directors de La Sembra de Sitges.

L'etapa següent comprenia la Imperial Tarraco, on van ser acollits pel Sr. Hipòlit Donoso i Artigas, el Sr. Poblet i els directius de l'Ateneu Tarraconense i l'Associació Catalanista. Aquesta visita va incloure també el Museu Arqueològic, l'Aqüeducte romà, la Catedral, les muralles ciclòpeo-romanes i les societats abans esmentades.

En aquesta orientació, purament turística, el 3 d'agost de 1902 s'organitza una multitudinària visita a la bonica finca que el marquès de Marianao té al terme de Montbrió, a la qual concorren també l'Orfeó Reusenc, la Societat Artística i la Banda de Guitarras i Bandúrries del Centre de Lectura. Van fer els honors a tan nodrida representació mossèn Camps i el Sr. Valls, director de la col·lecció zoològica del marquè.

Un ral d'augment

Davant l'èxit de la Secció amb constants altes de membres, s'acorda pujar a un ral la quota mensual. A les excursions solament podrien concórrer-hi els socis de la Secció sense admetre-hi agregats.

Cap a les muntanyes

A la fi la Secció s'encamina cap a les muntanyes pròximes i els dies 7 i 8 de setembre de 1902 es fa una sortida a la Mussara, avenc de la Febró i l'Albiol passant per Maspujols, l'Aleixar i Vilaplana amb retorn per la Selva. No hi ha notícia de cruïments o altres desastres.

Ja llançats, els excursionistes se'n van al Monestir d'Escornalbou, passant per Riudecanyes i Duesaigües i tornant per

Argentera i Duesaigües. Una mica més gastronòmica i menys cansada va ser la sortida al Mas del Sebastià Massó Simó, que va tenir lloc el 23 de novembre de 1902.

Les gires són constants: es va a Montserrat (1 de maig de 1903), al pintoresc indret del Salt (amb 50 excursionistes) i un tomb Reus-Salou-La Farola-Tarragona-Reus, amb sortida a la nostra ciutat a 1/4 de 5 de la matinada i tornada a les 10 de la nit.

El gimnàs

Per a la preparació dels seus membres i, en general, de tots els socis, la Secció acorda crear una classe de gimnàstica a càrrec dels professors Pere Banús i Antoni Ferrer. Les classes seran de 2/4 de 8 a 2/4 de 9 i de les 10 a les 11 de la nit, i la Secció es va reunir en un sopar íntim el 3 d'octubre per celebrar-ne la inauguració.

També es va a Santes Creus i es tanca el cicle anual amb un dinar a la masia de la vídua de Lluís Quer i un altre sopar íntim el 24 de novembre.

45 ptes. de beneficis

Si no va errat el balanç general de febrer de 1904, el gener de 1903 hi havia 8,45 ptes. i el desembre, 53,65 ptes. Aleshores arriben les eleccions i és escollit Josep Prunera com a president, Francesc Tapió com a vicepresident, Josep Carbonell i Marià Erases com a vocals, Pere Cavallé i Eduard Borràs com a secretaris, i Joan Puigjaner com a tresorer, els quals programen de seguida una excursió a Vilanova i la Geltrú i Sitges pel preu de 15 ptes.

Uns valents, els membres Alsina, Aymat, Fort, Felip, Perpiñà, Pnlina (sic) i Prunera, amb una guia i atzembla, conquereixen per a la història de la Secció l'itinerari Cova Santa, Cova de Pedret, Albarca i el Coll d'Alforja, recollida al número d'1 de juliol de 1904 de la Revista del Centre de Lectura de Reus. Precisament, amb data de 15 de setembre de 1904 s'avisava que la Secció té en projecte alguns plans que es duran a terme en breu amb l'aprovació dels socis. Però la vida del Centre s'atura fins a les acaalles de 1919.

El nou impuls

L'1 de febrer de 1920 apareix aquesta nova Junta de la Secció: Pere Cavallé i Llagostera, president; Eduard Borràs, Josep Miquel i Josep Ventura, vocals; Pere Borràs i Arcadi Fort, secretaris; Josep Banús i Sans redactor en cap de la Revista del Centre de

Lectura de Reus.

El dia 22 del mateix mes, Eduard Toda rep els excursionistes al castell d'Escornalbou i els ensenya els seus tresors. El dia 14 de març, el recorregut Reus-Cap Salou-La Farola. El 15 de maig, a Tortosa (26 excursionistes) que agafaven el tramvia cap a Salou a 2/4 de 9 del matí, i d'allí el tren que a 2/4 de 12 els deixava a Tortosa, on van visitar la ciutat, l'Observatori de l'Ebre, les ermites del Mig Camí, Coll de l'Auba i Coll Redó.

Unes noves eleccions el juny de 1920 van fer repetir en Cavallé a la presidència de l'entitat. L'acompanyen a la secció Josep Miquel Pàmies com a president, Marc Massó Benach com a delegat de la Directiva, Daniel Montañé Rabassa com a vocal i Anton Anguera Hoppe com a secretari.

La Lliga de les Societats Excursionistes de Catalunya

S'acull amb entusiasme la idea, procedent de Barcelona, de constituir aquesta unió, s'agraeix la notificació i es constata que la Secció Excursionista gaudeix d'un ben guanyat renom dintre de l'Excursionisme català essent arreu considerada i respectada. El 16 de juliol de 1920 s'aprova la constitució de la Lliga i els seus Estatuts i és elegit primer president Cèsar A. Torras.

I del mar a la muntanya: la Secció accepta de grat l'oferiment de la Secció d'Excursions de l'Ateneu de Tortosa, als quals es reserven 25 llocs al vaixell Anita per a la ruta Tortosa-Illa de Buda-Goleš de l'Ebre- Amposta, de 4 hores de durada. És el 15 de juliol quan la Revista del Centre de Lectura de Reus relata aquesta sortida. No n'hi ha cap altra fins que el 15 de novembre s'informa que la nova temporada s'inaugurarà visitant Montblanc, la Pena i el Monestir de Poblet, sortint de la plaça de Prim a les 6 del matí amb 22 viatgers (tants com cabien al vehicle) cap a la Selva, Alcover, Valls, Fontscaldes, Coll de Lilla, Lilla, Montblanc, Ermita de Sant Joan i a la Pena, on s'arriba al migdia, i a la tarda, a Poblet, i tornada tot seguit.

Aquí acabem aquesta breu ressenya històrica, a fi que siguin els inicis de la Secció, en el seu vessant purament cultural i de passeig, que després, poc a poc, aniran encaminat-se cap a les muntanyes properes.

Si us ha semblat interessant, continuarà.

A. CAMACHO